

В рамках культурного проекту «Любіть українське, виховуйте українське».

«Софія Яблонська – казка з України»

Дата та час проведення: 09.03.2016р. о 18.30 год.

Місце проведення: «Книгарня Є» (м. Київ, вул.Лисенка,3 станц. метро «Золоті ворота»)

«Книгарня Є» та видавництво «Богуславкнига» запрошують на розмову про непересічну українку – Софію Яблонську.

До слова запрошені:

- Володимир Погребенник – літературознавець, доктор філологічних наук, професор;

- Антонова Оксана – упорядник книги С.Яблонської «Книга про батька. З мого дитинства»

«Небуденною появою літературного світу», «Екзотичним метеликом української прози», називали Софію Яблонську в Галичині у 20-х, 30-х роках ХХ століття. Саме в той час вона була на піку популярності через свої подорожні нариси та книжки про далекі екзотичні світи.

«Казкою з України», «Міс Україна» - так називали її в тих далеких екзотичних країнах, тому що Яблонська всюди, де була, з гордістю заявляла, що вона – українка і ніколи не втрачала духовного зв'язку ні з рідною країною, ні її мовою.

Історія Софії Яблонської, звичайної галицької дівчини з неймовірним смаком до життя, яка стала мандрівницею і відомою письменницею, - насправді вражає.

Народилася в Германові (зараз с. Тарасівка Пустомитівського району), що на Галичині у священничій родині. В 1927 року виїхала до Франції. Будучи дружиною посла, багато мандрувала по світу. Але не проводила свій час на пишних посольських прийомах, а використовувала його для того, щоб ближче ознайомитись з життям та культурою народів, серед яких їй довелося бути. Знаменито про твори С. Яблонської, сказав ще у 1932р. відомий критик Михайло Рудницький: «Барвистий стиль, жива обсервація, життєрадісна усмішка! Головно стиль. Він і тільки він є виявом таланту».

Під час зустрічі відбудеться обговорення та презентація книги:

«Книга про батька. З мого дитинства.» Софія Яблонська (видавництво «Богуславкнига» 2016р.)

«Нашому життю бракує душі, і саме нею щедро сповнені книжки Софії Яблонської». (Марта Калитовська).

«Книга про батька» — це не поспіхом написаний твір, а виважене рішення, на яке вона довгі роки не наважувалася, робота, над якою працювала впродовж останніх 30-ти років свого життя. *«Сьогодні починаю книгу, яку неможливо писати, важко читати та поширити»*, — писала Софія Яблонська.

Це і своєрідна сповідь, і послання нащадкам, щоб вказати *«шлях для думання чи психічного відчуття, яким не треба йти»*, і свідчення великої доччиної любові.

А ще, це захоплююча розповідь про омріяну нею Україну. Софія Яблонська була знаменитим оповідачем... Гортаючи сторінки, ви відчуєте радісну метушню і пахощі на кухні перед Різдвом, тиху урочистість, *«наче над хатою пролетів ангел»*, на саме Різдво, захоплення від повернення бузків у покинуте колись гніздо, любов до землі та плекання рослин, гордість від упорядкування комор, все оте рідне – українське.

